

מי יתן עירוידים ליורם רונן, מה דרש המרצה הבכיר מצלם העיתונות ומדוע לא מקבלת זלמן-שושי לקוחות ערביים

השרשים אותו במיוחד מעבר לים הוא ארוחות-הבוקר העשירי, המוגשות תמורת 99 סנט בלבד — זולות כמעט פיי ארבעה מארוחה דומה בארץ. ■ צלם העיתונות לא האמין למישמע אונזיו. הוא סיים לצלם

של הכנסת התרעם ח"כ מפ"ם אימרי רון, בן קיבוץ מישמר-העמק, שמישררהינדך מתכוון לקצץ בסמנרים הקיבוציים ולא מקצץ במערכת החינוך הרתי. התערב יושב-ראש הוועדה שלמה לורנץ, ח"כ אגודת

■ חברי סניף תנועת-החרות בירושלים, ממתנגרי יושב-ראש הסניף יהושע מצא, התכנסו לפגישה חשובה במלון ירושלים, שמנהלה נמנה עם קבוצתם. ליד המיקרופון עמד עורך-הדין ראובן (רובי) ריבלין.

טוען, שמאו כניסתו לתפקיד של שרי-האוצר החדש מדברים יותר ויותר על הטלת אגרות על הציבור, ונמנעים משימוש במילה מיסוי. אך לא זה החידוש היחיד שהוא מצא. בעבר היתה ארץ-ישראל ידועה כארץ עם אגריקולטורה (חקלאות) מפר תחת, ועכשיו היא הופכת לארץ עם אגרהקולטורה הכי מפותחת.

■ אהרון סאפו, חבר הוור ער המנהל של רשות-השדורה, התרעם בשיבת הוועד על שבטלוויזיה שודרו דיכרי אמו של אחד השבויים, שסיפרה כי כעיקבות תנאי השבי של כנה היא שינתה את דעתה על אש"ף. אשה אומללה אינה חייבת לדבר רק חוכמות. פתח עורך-הדין התליאביני את דבריו. התערב מנכ"ל הרשות, יוסף (טומי) לפיד: גם גברים לא-אומללים לא חייבים לדבר רק חוכמות. סאפו, כהרגלו, לא נשאר חייב. נכון, מר לפיד, וזה חל גם עליך! התלהבה חברת הוועד אהובה מרון: סאפו, שתי נקודות!

■ פרשת נסיון הרחתי של יורם רונן מתפקידו ככתב המדיני של הטלוויזיה, בגלל הופעתו החיצונית, התעוררה שוב בשיבת-הוועד. מנכ"ל הטלוויזיה, הסביר שעניינו של רונן הוא מאבק בין שתי קבוצות עובדים, ושיריבו של רונן "עוד ישתי לו את הראס" מיהר פאפו להגיב: אל תרגם טוביה, אל תראג — אנהנו ניתן לו עירוידים!

■ צופי שעה טובה שווד"רה השוע לא ידעו מי וכה בשני הציורים שצייר במהירות בזמן הציור מוריס ביי, מתמכר שהוא לקח אותם עימו. כץ מוכר את ציוריו באמצעות סוכן, מחיר ציור שלו הוא 200 דולר, והוא מרוויח רק עשר דולר על כל ציור.

■ מאיני תוכנית-הרדיו יש עניין שמעו את גבי גזית משוחח עם ח"כ הליברלים בני שלטיא, על דרישתו שחקירת המיטרה בעניין השוחר המיני שהוא קיבל, כביכול, תושלם סוף-סוף ותוכה חפתו. השניים נמנעו מלהזכיר את שם הצעירה שבה מדובר. אחרי סיום התוכנית טלפנה הצעירה, ששמה כבר פורסם בעבר, והודתה לגזית על שנמנע מלהזכיר את שמה ומנע ממנה עוגמת-נפש נוספת.

■ ח"כ העבודה רפי סווי"סה נפגש לשיחה עם ראש עיריית טולון, אשר ביקש לדעת את מי מייצג הניבחר המוני ציפלי סוויאל. סוויאל, שהוא גם ראש מועצת מוכרת-בתיבת 4000 התושבים, סיפר לו ש"כאשר הוא עורך סיור ל" אורחיהעיריה, הוא פולש לר" חובות ומשם מגיע לתליאביב — כרי שלא יראו עד כמה קטנה מוכרת-בתיבת. בפריפריה שלי יש 700 אלף איש". סיכם סוויסה בנאוה.

■ בשלליב של מחמאות זכה עיתונאי ידיעות אחרונות מרדכי (מוטי) גילת, מפי המכה יעקב (יענקל"ה) אגמון, שהזמין אותו להתראיין בתוכנית בירה ומצב-רוח בבית-לסין. אגמון הזכיר את חקירותיו של גילת בבית-היולדות בכפר-סבא, בבית-הלוחם בחיפה ובקריית-רחו"כ. בכל מישפטיהדיבה שנגישים נגדו יוצא גילת זכאי, ומוכיח שכל מה שהוא כתב הוא אמת. אמר אגמון, "עכשיו יש שיטה חדשה לטפל בו. במקום להגיש תביעת דיבה נגדו — מתעלמים ממנו לא מגיבים".

■ גילת נשאל "חובות עלייך אגמון בעניין סידרת כתבותיך על מפקד ישרת מחוז תליאביב אברהם תור גמון שהופיעה לפני חודש בצורה אחת הנוכחות באולם, שביקשה את שירותיהדיבה אמה כי ידוע לה שעוד איננה שעברו על העניין, נפגשו עם ניצב תורגמן ושוכנעו להפסיק. האם אתה נפגשת עם תורגמן לפני פירסום הכתבות?" שאלה. גילת גילה שהוא אכן נפגש עם מפקד המחוז לפני הפירסום לשיחה שלא לציטוט.

■ אחרי גילת עלתה לבימה הקוקסינל המפורסם זלמן (שו"י) וינדרה, שושי התייחסה לראיון עם עיתונאי ידיעות אחרונות ודיברה טובות על מפקד המחוז הנוכחי, קודמו של תורגמן עצרו אותי יוסיים. עכשיו לא עוצרים" אמרה. בהמשך דבריה קבעה שושי שתורגמן צריך להיות המפכ"ל הבא של מישטרת-ישראל. אגמון לא התאפק ושאל את שושי: עם היר על הלב — האם התבקשת עלייך קצינים בכירים במיש"טרה לשבח את תורגמן? ענתה שושי: אני ביומתי פניתי למיטרה וסיפרתי שאופיע בערכי-ראיונות וביקשתי קצינים של המיטרה שיבואו לערב שלי. ואכן, באולם נכח סגן-ניצב יצחק פליו, מהחידה המרכזית. שבא עם אשתו וישב בשורה הראשונה. כשגילת ירד מהבימה וראה אותו, הוא אמר לו: "אני מבין שאתה כאן במיקרה" טליו הבנוך ענה: לא. באתי עליפי בקשת שושי".

■ הקוקסינל המפורסמת סיפרה על שיטות עבודתה. "לחלל בלי חצוצרה זה כמו למצוץ בלי שיניים". סיפרה שושי, כשתיארה את לקוחותיה השונים ואת שיטות-עבודתה. "אני מקבלת את הקליינטים שלי באגוז. אבל היום אני לא מקבלת ערבים, כי אני פוחדת שהם ישימו לי פצצה באגוז". שושי סיפרה שלפעמים האקר חות מגלים שהיא גבר. אז אני מציעה להם שאני אדפוק אותם באגוז שלהם".

■ ח"כ מפ"ם יאיר צבון,

משה ששון שגריר ישראל במצרים (מימין) בוחר מדליון עתיק מהזה כמתנה לבתו. ששון צולם בחנות עתיקות בקאהיר ליד הפירמידות. הוא בא לחנוה עם נהגו בתו, חברתה ואישתו ורצה להתאים את המדליון לשרשרת שהיתה בידו. באותו שבוע שבו סבב ששון ברחובות קאהיר סבלו עמיתיו. נציגי שגרירות מצריים בתליאביב, מהטרדות ומגיעות בכלי-דיכום, דבר שנשמר בסוד.

את הד"ר יאיר עברון מהחוג ללימודים אסטרטגיים באוניברסיטת תליאביב בביתו שבירושלים, ואז אמר לו המרצה: קח אותי לאוניברסיטה, ואשתו כבר עזבה נצלו: אין לי רכב משלי. אני נוסע במונית". עברון כעס, הסתיר ביר הצלם שעליו להגיע מביתו לאוניברסיטה, ואשתו כבר עזבה את הבית ולא תוכל לתת לו טרמפ. הדרשיה עלה לפסים גבוהים, ובסופו של דבר נאלץ הצלם להוציא מכיסו את פינקס השניים כידוע מדוחקים זה מזה 500 שקל אותם הוא נתן למרצה כדמי-נסיעה.

■ האם הוא ייסע לבקרנו? ריצ'רד ארנס, אחיו של שריהביטחון הישראלי, משה (מישה) ארנס, פרופסור אף הוא, לקה בהתקף-לב ואושפז. השניים כידוע מדוחקים זה מזה כדיעותיהם, ולכן נראה שהישיר ראלי לא יבקר את אחיו החולה בארצות-הברית.

■ אחרי שנה של היעדרות מהבימה שבה השקנית חגית בן-עכמי לתיאטרון, היא משתתפת עתה בחזרות להצגת המ"ש. שתועלה בקרוב בתיאטרון חיפה, ומחליפה מפעם לפעם את דליה שימקו במהומה רבה על לא מאומה. כאשר שימקו צריכה לשחק בנפש יהודי. לחגית, שהיא אם לבת — נעמה בת החודשיים וחצי — אירעה תקלה קטנה כשהופיעה לראשונה במחזהו של ויליאם שיקספיר. היא היתה אמורה להופיע בנשף מסכות. את החזרות היא לא עשתה על הבימה וללא תילבושות, ולכן כשהגיע תורה להופיע היא לא יכלה לאתר את בן-זוגה המ"חופש, גורי סגל. רק אחרי דקות ארוכות של חיפוש היא מצאה אותו. חגית היא בתו של מבקר התיאטרון המנוח של מעריב, נחמן בן-עמי.

ישראל, שקרא לעברו: "אתה צודק! אני לא אתן שייפלו את הקיבוצים, ואני בטוח שכפעס הבאה כשירצו להפלות את הא"גודה, אתה תעזור לנו במאבק!". מה עשו לך, יא רון? כיתת תלמידים נלהבת, שגילתה את פנינה רוזנבלום במינון בית-המישפט, הקיפה אותה כרובים. התלמידים עמדו בתור ודרשו בתוקף את חתימת-ידה של הרוגמנית, שבית-המישפט איפשר לה להמשיך ולדגמן עבור חברת תנור-חמים, המתה חרה בחברה שאיתה עבדה בעבר. בשולחן סמוך ישב באותה שעה הסופר דן בן-אמוץ, שיצא מאולס-הריונים בהפסקה במיש"פט שהוגש נגדו כאשמת מעשה מגונה בקטינה. למרות שצבע את שיער ראשו בחום, לא העיפו בו התלמידים ולוא מבט אחד.

■ בן-אמוץ, ששב באחרונה מארצות-הברית, מספר כי מה

ובעורו מדבר ננעצו עיני הקהל באולם הקטן דווקא בריצפת האולם. שם נע באיטיות חרק מרבה-רגליים בלתי-מונה, שערך רב בהלה גדולה. למקום הוועק עובר-המלון, שהוציא את המפריע מהאולם בעזרת יעה ומטאטא. העיר אחד הנוכחים לריבלין: הידיים הארוכות של מצא הגיעו עד לפה.

■ מיכל רפאלי, מוכירת סיעת ר"צ בכנסת, שוחחה עם ח"כ חרות רנני מילוא על הסכום שחייב כל אזרח ישראלי לאמריקאים. מילוא אמר לה שהחוב הלאומי לנפש הוא 2500 דולר. אמרה לו רפאלי: קח ממני את כל הסכום כבר עכשיו — ובתנאי שתעזבו אותנו לשלום". מילוא כל-כך התלהב מהסיפור, עד שחזר עליו בישיבה של סיעת הליכוד. שדנה בנוש"אם כלכליים.

■ בישיבת ועדת-הכספים

ליבי דיקן זמרת הרוק, השומרת חלק ממיצוות הדת היהודית, מעסה את פניה בקרם (מימין) לפני ההופעה ומתכוונת לעלות על הבימה כשפרח שושנה בידה. הפרח, רוז לדבריה, הוא סימלה המיסחרי משום שהוא מזכיר לה את הזמרת היהודיה-אמריקאית, בט מידלר, גיבורת הסרט, רוז.

